

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over skjult kamera og skjulte optagelser i medier

Pressenævnets praksis om skjult kamera og skjulte lyd-/billedoptagelser som journalistisk metode

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 39 afgørelser · 2012-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Skjult kamera og skjulte lyd- og billedoptagelser er blandt de mest indgribende journalistiske researchmetoder, og Pressenævnet har gennem en lang række afgørelser udviklet en fast toleddet test for, hvornår metoden er forenelig med god presseskik efter [medieansvarsloven § 34](#) og punkt B.7 i de vejledende regler for god presseskik: den samfundsmæssige interesse skal klart overstige den enkeltes krav på beskyttelse, OG den fornødne dokumentation må kun meget vanskeligt kunne skaffes på anden måde. Denne oversigt kortlægger, hvad Pressenævnet i praksis lægger vægt på – optagelsesstedets karakter, om den optagede vises i privat eller erhvervsmæssig rolle, sløringens effektivitet og optagelsernes selvstændige nyhedsværdi – og hvordan nævnets linje forholder sig til domstolenes parallelle prøvelse efter [straffelovens § 264 a](#) og [§ 264 d](#) samt til forbudssagerne efter [retsplejeloens § 413](#). Oversigten dækker specifikt selve optagelsesMETODEN – ikke den generelle privatlivskrænkelser ved omtale, jf. [privatlivskrænkelser-medieomtale](#), og ikke billedbrug/samtykke til offentliggjorte fotos, jf. [billedbrug-samtykke-medier](#).

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Pressenævnet anvender en toleddet test efter punkt B.7 i de vejledende regler: den samfundsmæssige interesse skal klart overstige den enkeltes krav på beskyttelse, OG den fornødne journalistiske dokumentation må kun meget vanskeligt kunne skaffes på anden måde.
- 02** Pressenævnet kræver, at mediet har forsøgt den åbne vej først – dokumenterede afslag på at filme med åbent kamera er det stærkeste enkeltargument for, at subsidiaritetskravet er opfyldt.
- 03** Pressenævnet lægger afgørende vægt på, om den optagede vises i sin PROFESSIONELLE rolle eller i en privat situation; optagelser af personer i deres erhvervsmæssige virke tåler langt mere end optagelser af privatliv.
- 04** Pressenævnet afviser som udgangspunkt, at en lydoptager er en "skjult optagelse" i punkt B.7's forstand – lydoptageren anses for et almindeligt journalistisk arbejdsredskab, som enhver, der ved, at han taler med en journalist, må være forberedt på.

- 05 Pressenævnet kritiserer skjulte optagelser, når de ikke tilfører sagen noget afgørende nyt – den høje almene interesse i SAGEN legitimerer ikke i sig selv de konkrete optagelser.
- 06 Pressenævnet skærper kravet, når optagelsen sker på privat grund eller ved klagerens bopæl; området foran en privatbolig betragtes som privat grund, og manglende samtykke vejer da tungere.
- 07 Pressenævnet accepterer brug af muldvarp og fiktiv identitet, når dette er nødvendigt for at dokumentere et lukket miljø's faktiske praksis, men kræver særlig varsomhed, når dokumentationen fremprovokeres ved opdigtede oplysninger.
- 08 Pressenævnet kræver effektiv sløring af menige medarbejdere, men accepterer sløring, der alene forhindrer identifikation for en bredere kreds – at nærtstående kan genkende personen er ikke i sig selv en tilsidesættelse af god presseskik.
- 09 Pressenævnet prøver ikke, om optagelsen er strafbar efter straffeloven, eller om personlighedsretten er krænket – det henhører under domstolene, jf. medieansvarslovens § 43.
- 10 Klagefristen er absolut 12 uger fra offentliggørelsen, og der er ingen hjemmel til dispensation; fortsat tilgængelighed on-demand udløser ikke en ny frist.
- 11 Pressenævnets eneste sanktion ved skjulte optagelser er kritik og pålæg om at offentliggøre kendelsen efter medieansvarslovens § 49 – nævnet kan hverken idømme straf, erstatning eller godtgørelse.
- 12 Domstolene anvender en beslægtet, men selvstændig afvejning efter EMRK artikel 8 og 10, og har både frifundet journalister for optagelser med skjult kamera i et privat hjem og ophævet forbud mod offentliggørelse af skjult optaget materiale.

Retsgrundlaget: generalklausulen i § 34 og punkt B.7 om skjulte optagelser

§ 1

Pressenævnets prøvelse af skjulte optagelser hviler på generalklausulen i [medieansvarsloven § 34, stk. 1](#):

Massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik.

Begrebet "god presseskik" er ikke defineret i loven. Det fremgår udtrykkeligt af forarbejderne til bestemmelsen (1990 LSF 132, Forslag til medieansvarslov), at der er tale om en retlig standard, hvis nærmere indhold udfyldes af de vejledende regler og af nævnets egen praksis:

Indførelsen af en sådan standard i loven indebærer, at det overlades til det klageorgan, der skal håndhæve de etiske regler, inden for normens rammer at skønne, om der i et konkret tilfælde er sket offentliggørelse i strid med god presseskik. [...] Klageorganets praksis vil herefter være et væsentligt bidrag til at udbygge og konkretisere indholdet af de generelle principper, som er grundlaget for generalklausulens norm »god presseskik«.

Forarbejderne understreger samtidig, at ordet **handlemåde** "relaterer sig navnlig til den fremgangsmåde, som pressen har anvendt ved fremskaffelsen af oplysninger". Det er præcis dette led, der bærer prøvelsen af skjult

kamera: metoden kan være presseetisk kritisabel, selv om det offentliggjorte indhold i sig selv er korrekt og relevant.

Generalklausulens tilblivelse er beskrevet i [Betænkning nr. 1205/1990 om medieansvar](#), hvor udvalget afviste at inkorporere detaljerede etiske regler direkte i loven:

For det første er etiske regler bl.a. udtryk for den faglige standard, som pressen selv har fastsat som norm for udøvelsen af sin virksomhed. [...] En sådan etisk standard kan ikke på udtømmende måde udtrykkes gennem konkrete lovregler.

Den operative norm for skjulte optagelser er **punkt B.7 i de vejledende regler for god presseskik**. Pressenævnet gengiver i [W20251026225](#) normens to kumulative betingelser: den samfundsmæssige interesse skal **klart overstige** den enkeltes krav på beskyttelse, og dokumentationen må kun **meget vanskeligt** kunne skaffes på anden måde. Hertil kommer punkt B.1 om, at privatlivets fred ikke må krænkes, medmindre klar almen interesse berettiger offentlig omtale – gengivet ordret af nævnet i [2023-07580](#).

At reglerne kun er vejledende, og at nævnet har respekteret dette, blev fremhævet allerede i [Betænkning nr. 1320/1996 om medierne i demokratiet](#). Straffelovrådet har senere sammenfattet forholdet mellem presseetikken og straffelovgivningen i [Betænkning nr. 1563/2017 om freds- og ærekrænkelser](#): begrebet god presseskik "går således videre end straffelovens bestemmelser om freds- og ærekrænkelser".

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om TV 2's brug af skjulte optagelser i dokumentar om lægepræst	20.12.2025
	Pressenævnet · Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse	25.04.2024

§ 2 Pressenævnets prøvelseskompetence – og de spørgsmål nævnet konsekvent afviser

Pressenævnets kompetence er udtømmende afgrænset i [medieansvarsloven § 43, stk. 1](#): nævnet træffer afgørelse om, hvorvidt der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, og om der er krav på genmæle. Prøvelsen er dermed **ren presseetisk** – ikke strafferetlig, ikke erstatningsretlig og ikke databeskyttelsesretlig.

Nævnet markerer dette konsekvent og af egen drift, når en klage over skjulte optagelser også rummer en strafferetlig påstand:

- I daginstitutionssagen [2019-80-0374](#) præciserede nævnet indledningsvis, at "spørgsmål om eventuelle overtrædelser af straffeloven henhører under domstolene og ikke Pressenævnet".
- I [2021-80-0741](#) bemærkede nævnet tilsvarende, at spørgsmål om tilsidesættelse af **personlighedsretten** hører under domstolene.
- I [W20230977425](#) afviste nævnet både erstatningsspørgsmålet, straffelovsspørgsmålet og databeskyttelsesspørgsmålet, idet det sidste henhører under Datatilsynet.

Dette betyder i praksis, at **den samme optagelse kan bedømmes forskelligt af nævnet og af domstolene**: nævnet spørger, om metoden var presseetisk forsvarlig, mens domstolene spørger, om fotograferingen var "uberettiget" i [§ 264 a's](#) forstand, eller om videregivelsen var uberettiget efter [§ 264 d](#).

Inden for sin kompetence er prøvelsen til gengæld **fuld og selvstændig** for så vidt angår metodevalget. Nævnet efterprøver, om betingelserne i punkt B.7 var opfyldt, og lægger sin egen vurdering af nødvendigheden til grund – se den udtrykkelige nødvendighedsprøvelse i [2019-80-0289](#), hvor nævnet fandt "metodens nødvendighed" ikke godtgjort.

Derimod udøver nævnet **tilbageholdenhed over for redigeringsretten**. Valg og fravalg af materiale er redaktørens, så længe det samlede indtryk er retvisende – jf. [W20260985125](#) og [W20251026225](#). Grænsen går, hvor redigeringen af det skjult optagede materiale bliver direkte vildledende; i [2022-80-0815](#) fik DR kritik for at udelade en del af et optaget vagtlægeopkald, så lægen fremstod uempatisk.

Endelig prøver nævnet ikke faktiske omstændigheder, der ikke kan bevises i skriftlig sagsbehandling. I [2020-80-0439](#) forelå der modstridende forklaringer om, hvorvidt journalisterne havde præsenteret sig korrekt ved adgangen til en privat plantage; nævnet lagde i mangel af andet til grund, at de tilstedeværende familiemedlemmer havde samtykket til optagelserne.

LOV	Medieansvarsloven § 43, stk. 1	Straffeloven § 264a	Straffeloven § 264d
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Zetland for optagelse og offentliggørelse af telefoninterview i podcastserien "Med dansk hilsen" 26.08.2026 Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om TV 2's brug af skjulte optagelser i dokumentar om lægepræst 20.12.2025 Pressenævnet · Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej 10.10.2023 Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer DR for vildledende redigering af lægeopkald i dokumentarserie 18.11.2022 Pressenævnet · TV 2 frifundet for overtrædelse af god presseskik ved brug af lydoptagelse af advokat 04.03.2022 Pressenævnet · Pressenævnet finder ikke kritik af Politikens optagelser fra privat plantage i sag om klimakompensation 20.11.2020 Pressenævnet · TV 2 frifundet af Pressenævnet for brug af skjult kamera og muldvarp i daginstitutionsdokumentar 09.06.2020 Pressenævnet · TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen 17.09.2019		

§ 3 Den toleddede test: klar samfundsmæssig interesse OG subsidiaritet

Pressenævnets prøvelse af skjult kamera følger et fast todelt spor. Begge led skal være opfyldt.

Led 1 – den samfundsmæssige interesse skal klart overstige beskyttelseshensynet. Nævnet har i praksis anerkendt en meget klar samfundsmæssig interesse i bl.a.:

Emne	Afgørelse	Udfald
Pædagogisk kvalitet og normeringer i daginstitutioner	2019-80-0390	Ingen kritik
Alternativ behandling af kræftpatienter	2020-80-0453	Ingen kritik
Hvidvask via lukkede hawala-netværk	W20230979725	Ingen kritik
Danske patienters behandling på tyske borrelia-klinikker	17-70-01070	Ingen kritik
Frikirkelegt miljø møde med psykisk syge / psykiaters dobbeltrolle	W20251026225	Ingen kritik
Plejen af demente på plejehjem	2021-80-0611	Ingen kritik

Led 2 – subsidiaritetskravet. Det er her, sagerne reelt afgøres. Nævnet efterprøver konkret, om mediet kunne have skaffet dokumentationen ad anden vej, og det stærkeste enkeltargument for mediet er et **dokumenteret afslag på at filme åbent**. I daginstitutionssagerne havde TV 2 gentagne gange fået afslag fra Københavns Kommune på at filme med åbent kamera, og nævnet konkluderede i [2019-80-0373](#), at de kritiske forhold vedrørende personalets tone og pædagogiske praksis "vanskeligt kunne dokumenteres på anden vis".

I hawala-sagen ([W20230979725](#)) begrundede nævnet subsidiariteten i **miljøets lukkede og tillidsbaserede karakter**. I lægepræst-sagen ([W20251026225](#)) var det afgørende, at klageren telefonisk forud havde oplyst, at han "[g]år en bue udenom" dæmonuddrivelse – hvorfor den faktiske ageren netop **ikke** kunne dokumenteres ved et åbent interview.

Et selvstændigt argument, som nævnet accepterer, er at **den officielle dokumentation ikke er retvisende**. Klagerne i daginstitutionssagerne gjorde gældende, at forholdene kunne dokumenteres via aktindsigt i kommunens tilsynsrapporter; nævnet fulgte TV 2's synspunkt om, at anmeldte tilsyn ikke fanger hverdagen, jf. [2019-80-0374](#).

Omvendt fører **manglende opfyldelse af led 2 til kritik, selv når led 1 er klart opfyldt**. Det er kernen i [2019-80-0289](#) om Socialstyrelses-svindelsagen: nævnet anerkendte den høje offentlige interesse i underslæb af offentlige midler, men fandt, at oplysningerne fra de skjulte optagelser "ikke indeholdt tilstrækkeligt nyt eller væsentligt indhold til at retfærdiggøre brugen af skjult kamera", og at dokumentationen kunne have været opnået på andre måder.

LOV [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om TV 2's brug af skjulte optagelser i dokumentar om lægepræst	20.12.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frikender DR for skjulte optagelser i sag om hawala-netværk	26.10.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af TV 2 for sløring af plejehjemsansat i dokumentar med skjult kamera	21.09.2021
	Pressenævnet · Pressenævnet frikender DR for brug af skjult kamera i undersøgelse af alternativ kræftbehandling	19.12.2020
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder TV 2 for brug af skjult kamera i dokumentar om daginstitutioner	09.06.2020
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af TV 2s brug af skjult kamera og muldvarp i dokumentar om daginstitutioner	09.06.2020
	Pressenævnet · TV 2 frifundet af Pressenævnet for brug af skjult kamera og muldvarp i daginstitutionsdokumentar	09.06.2020
	Pressenævnet · TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen	17.09.2019
	Pressenævnet · TV 2 frikendt for brug af skjult kamera i dokumentar om tyske borrelia-klinikker	08.06.2017

Hvad Pressenævnet lægger vægt på – de tilbagevendende afgørelsesfaktorer

På tværs af afgørelserne lægger Pressenævnet vægt på et forholdsvis stabilt sæt af faktorer, som tilsammen afgør, om metoden var berettiget. De vigtigste er:

1. Optagelsesstedets karakter. Nævnets udgangspunkt er, at det ikke er i strid med god presseskik at filme personer på offentligt tilgængelige steder. Formuleringen er gengivet ordret i [2019-80-0386](#):

Det er som udgangspunkt ikke i strid med god presseskik, at medier fotograferer eller filmer personer eller virksomheder, der befinder sig på offentligt tilgængelige steder, og offentliggør billeder af denne art, selvom de pågældende ikke har samtykket hertil.

I [2023-07580](#) var det afgørende, at optagelserne af lastbilchaufføren skete "på en vej uden for marken, som må anses for at være et frit tilgængeligt sted". Modsat lagde nævnet i [2019-80-0289](#) udtrykkeligt til grund, at **området foran klagerens hus må betragtes som privat grund.**

2. Privat eller professionel rolle. Dette er nok den mest gennemgående faktor. Nævnet frifinder, når den optagede vises i sit erhvervsmæssige virke:

- Pædagogisk personale i deres arbejde, ikke i private situationer – [2019-80-0374](#).
- Behandlerens "professionelle virke og ikke hans privatliv" – [2020-80-0453](#).
- Vagten "udelukkende i sin professionelle rolle" – [2019-80-0386](#).
- Lastbilchaufførens "ageren som led i hans arbejde" – [2023-07580](#).
- En læge i embeds medfør på en psykiatrisk afdeling – [17-70-01117](#), hvor nævnet noterede, at kontoret som udgangspunkt er et privat område, men samtidig en arbejdsplads.

3. Optagelsernes selvstændige nyheds- og informationsværdi. Nævnet vejer den konkrete sekvens' værdi mod krænkelsen – ikke programmets samlede værdi. I [2019-80-0424](#) fik DR kritik, selv om serien generelt havde almen interesse, fordi de konkrete optagelser af klageren "havde begrænset nyheds- og informationsværdi i forhold til den krænkelse, offentliggørelsen medførte". Samme logik bærer kritikken i [2020-80-0461](#):

Da optagelserne ikke indeholder sådanne konkrete optagelser af almen interesse, at der var grundlag for at bringe dem uden klagerens samtykke, udtaler nævnet kritik af DR.

4. Rammesætningen. Den sammenhæng, som optagelsen redigeres ind i, indgår selvstændigt. I [2019-80-0424](#) blev klageren "indsat i en fortælling og en ramme skabt af DR, som han ikke var bekendt med" – en datingkontekst – og dette var i sig selv krænkende. Nævnet lagde her tillige vægt på **optageteknikken**: brugen af en lidt synlig lapelmikrofon på hovedpersonens tøj understøttede klagerens opfattelse af, at der ikke var tale om en officiel optagelse.

5. Klagerens egen forudgående adfærd. At klageren selv har søgt offentlighedens søgelys svækker beskyttelsesbehovet markant – se [W20260985125](#), hvor nævnet lagde vægt på klagerens rolle som foreningsformand og deltager i den offentlige debat.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Zetland for optagelse og offentliggørelse af telefoninterview i podcastserien "Med dansk hilsen"	26.08.2026
	Pressenævnet · Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse	25.04.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet frikender DR for brug af skjult kamera i undersøgelse af alternativ kræftbehandling	19.12.2020
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"	19.09.2020
	Pressenævnet · TV 2 frifundet af Pressenævnet for brug af skjult kamera og muldvarp i daginstitutionsdokumentar	09.06.2020

Pressenævnet · DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke	09.06.2020
Pressenævnet · Pressenævnet frifinder DR for optagelser af vagt i programmet Kontant om kødklister	24.01.2020
Pressenævnet · TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen	17.09.2019
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage fra læge over tv-optagelser på psykiatrisk afdeling	09.06.2017

§ 5 Grænsen mellem "skjult optagelse" og almindeligt journalistisk arbejdsredskab

En stor og selvstændig sagsgruppe angår lydoptagelser af samtaler, hvor kilden ikke er blevet oplyst om, at der optages. Her har Pressenævnet en **fast og meget mediegunstig linje**: en lydoptager udgør som udgangspunkt slet ikke en "skjult optagelse" i punkt B.7's forstand.

Den ledende formulering findes i [17-70-01144](#) om Radio24syvs afspilning af en optaget telefonsamtale med en tidligere skatteminister. Nævnet opstillede tre bærende principper:

- **Journalistiske værktøjer**: "En lydoptager anses i dag for at være et almindeligt journalistisk arbejdsredskab. Personer, der taler med journalister, må som udgangspunkt være forberedt på, at samtalen optages."
- **Lyd sidestilles med citat**: elektroniske medier har ret til at bringe lydoptagelser i tilfælde, hvor et skrevet medie ville kunne bringe udtalelsen som citat.
- **Karakteren af det bragte**: en sekvens, der blot dokumenterer en afvisning af at medvirke, er ikke krænkende.

Det **afgørende kriterium er, om kilden vidste, at hun talte med en journalist** – ikke om hun vidste, at der blev optaget. Linjen er fastholdt konsekvent:

Afgørelse	Situation	Udfald
2021-80-0741	Advokat optaget i telefonsamtale om klientforhold; frabad sig citering til sidst	Ingen kritik – journalisten havde præsenteret sig; erhvervsmæssig kontekst
2021-80-0700	Mor optaget uden orientering; optagelsen blev aldrig bragt	Ingen kritik – internt arbejdsredskab
2022-80-0940	Radioformand optaget; havde nægtet at medvirke og blive citeret	Ingen kritik – burde være forberedt på optagelse
17-70-01172	Udskrift af telefonsamtale offentliggjort i uanonymiseret kendelse	Ingen kritik
W20250991525	35 minutters forelæggelsessamtale optaget uden samtykke	Ingen kritik
W20260985125	34-minutters telefoninterview; optagelse oplyst efter ca. 6 minutter	Ingen kritik – udgjorde ikke skjult optagelse i punkt B.7's forstand

Zetland-sagen præciserer to yderligere punkter. For det første fastslog nævnet udtrykkeligt, at **lydoptagelsen ikke udgjorde en skjult optagelse i punkt B.7's forstand**. For det andet afviste nævnet, at der presseetisk består en ret for kilden til at **trække sit samtykke tilbage** efter samtalen, når kilden i tilstrækkeligt omfang var gjort bekendt med, hvad omtalen ville angå. Til sammenligning gælder der strafferetligt det modsatte udgangspunkt: Justitsministeriet har i [cirkulæreskrivelsen om politiets samarbejde med pressen](#) anført, at et samtykke i relation til [straffelovens § 264 d](#) "til enhver tid kan tages tilbage".

Grænsen for denne mediegunstige praksis går, hvor journalisten **ikke** har præsenteret sig, eller hvor kilden med rimelighed kunne tro, at samtalen var privat. I [2019-80-0424](#) indgik netop dette moment i kritikken.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Straffeloven § 264d, stk. 1
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Zetland for optagelse og offentliggørelse af telefoninterview i podcastserien "Med dansk hilsen" 26.08.2026 Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Redox for kritik i sag om portrætartikel af aktivist 24.09.2025 Pressenævnet · Pressenævnet finder ikke grundlag for kritik af Frihedsbrevet i sag om pædofili og lukning af lokalradio 04.05.2023 Pressenævnet · TV 2 frifundet for overtrædelse af god presseskik ved brug af lydoptagelse af advokat 04.03.2022 Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over artikel om barndomssvigt: Fokus på redigeringsret og optagelse af samtaler 20.11.2021 Pressenævnet · DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke 09.06.2020 Pressenævnet · Medier frifundet for at bringe uanonymiseret kendelse og optagelse af telefonsamtale 14.09.2017 Pressenævnet · Afspilning af optaget telefonsamtale med tidligere minister var ikke i strid med god presseskik 10.08.2017	

§ 6 Optagelser i private hjem og på privat grund – det skærpede krav

Når optagelsen sker i eller ved en privat bolig, skærper Pressenævnet vurderingen mærkbart. Den samfundsmæssige interesse skal da være **særligt tungtvejende**, og subsidiaritetskravet prøves strengere.

Den klareste illustration er [2019-80-0289](#). TV 2 opsøgte datteren til hovedmistænkte i Socialstyrelses-svindelsagen på hendes bopæl; journalisten præsenterede sig med synlig TV 2-mikrofon, mens en fotograf filmede på afstand fra en vinkel, hvor klageren ikke kunne se kameraet. Nævnet udtalte kritik og opstillede tre præmisser, der siden er blevet retningsgivende:

- Området foran klagers hus må betragtes som **privat grund**.
- Offentliggørelse af skjulte optagelser kræver, at den samfundsmæssige interesse **klart overstiger** beskyttelsen af privatlivet.
- Den journalistiske dokumentation kunne i den konkrete sag have været opnået på andre måder.

At journalisten havde præsenteret sig, og at klageren dermed vidste, at hun talte med et medie, var **ikke tilstrækkeligt**: der forelå intet samtykke til offentliggørelse, og klageren havde udtrykkeligt afvist at medvirke.

Tilsvarende skærpe ses, hvor optagelserne dokumenterer intime eller sårbare situationer i privatsfæren. I [2020-80-0461](#) fastslog nævnet, at et gyldigt samtykke skal være **frivilligt, specifikt og informeret**, og at almen interesse i en dokumentar om en krigsfotografers liv ikke var tungtvejende nok til at tilsidesætte hensynet til pårørende ved en privat bisættelse.

Det mest indgribende eksempel på skjulte optagelser i privatsfæren er plejehjemsdokumentaren, hvor kameraer var placeret i **stue og soveværelse** hos en 90-årig dement kvinde i 16 døgn. Pressenævnet behandlede kun sløringsspørgsmålet i [2021-80-0611](#), mens spørgsmålet om beboernes beskyttelse blev prøvet af domstolene (se sektionen om domstolssporet nedenfor).

Modsat accepterer nævnet optagelser på **erhvervsmæssigt benyttet privat grund**, når indholdet reelt vedrører driften. I [2020-80-0439](#) blev en klage over filmning på en privat plantage afvist, bl.a. fordi familiemedlemmerne

blev vist i forbindelse med deres arbejde og ikke i en privat situation. Og i [W20260959225](#) frifandt nævnet NORDJYSKE for billeder af en bostedsdirektørs private villa, fordi omtalen vedrørte klagerens **erhvervsmæssige virke** og havde klar almen interesse.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af TV 2 for sløring af plejehjemsansat i dokumentar med skjult kamera	21.09.2021
	Pressenævnet · Pressenævnet finder ikke kritik af Politikens optagelser fra privat plantage i sag om klimakompensation	20.11.2020
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"	19.09.2020
	Pressenævnet · TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen	17.09.2019

§ 7 Sløring og identifikation som betingelse for metodens berettigelse

Skjulte optagelser går sjældent gennem nævnets prøvelse uden effektiv anonymisering. Nævnet behandler sløringen som en **selvstændig betingelse**, der kan gøre en ellers berettiget metode kritisabel.

Udgangspunktet er, at **menige medarbejdere ikke må kunne identificeres af en bredere kreds**, når mediet kritiserer en offentlig myndighed. Princippet er formuleret i [2021-80-0611](#), hvor en social- og sundhedsassistent var optaget skjult i en dement beboers bolig. Nævnet fandt sløringen tilstrækkelig og formulerede målestokken således:

Ved, som anført ovenfor, at have sløret klagerens ansigt og stemme, fremstår hun ikke identificerbar for en bredere kreds, medmindre man på forhånd har kendskab til medarbejderne på det omtalte plejecenter.

Målestokken er altså den **brede offentlighed** – ikke omgangskredsen. Det gælder, selv om klageren dokumenterer konkret genkendelse. I [2021-80-0611](#) fremlagde klageren erklæringer fra fire personer, der genkendte hende på kropssprog, gang, stemme, accent og tøjhåndtering – og som havde ført til afskedigelse og chikane. Nævnet anerkendte, at det var krænkende, men fastholdt, at det ikke i sig selv medførte, at TV 2 havde handlet i strid med de presseetiske regler.

Samme resultat i daginstitutionssagerne: i [2019-80-0374](#) fandt nævnet ansigts- og stemmesløringen tilstrækkelig, uanset at klageren var genkendt af familie, bekendte og forældre i institutionen. I [2019-80-0373](#) accepterede nævnet tilsvarende sløringen af et barn, selv om den nærmeste kreds muligvis kunne genkende det – og fandt endda, at den samfundsmæssige interesse klart oversteg barnets krav på beskyttelse, uanset at forældrene udtrykkeligt havde nægtet samtykke.

Også i hawala-sagen indgik sløringen som en udtrykkelig del af frifindelsesgrundlaget: nævnet lagde vægt på, at restauranten og den ansatte var sløret "i et omfang, så de ikke var identificerbare for den brede offentlighed", jf. [W20230979725](#).

At sløringspligten er reel, viser [W20250921925](#), hvor TV 2 fik kritik for at bringe et arkivbillede uden at sløre personer, der ikke var genstand for omtalen.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Kritik af TV 2 for manglende sløring af privatperson i indslag om historiske overgreb	21.03.2025

Pressenævnet · Pressenævnet frikender DR for skjulte optagelser i sag om hawala-netværk	26.10.2023
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af TV 2 for sløring af plejehjemsansat i dokumentar med skjult kamera	21.09.2021
Pressenævnet · TV 2 frifundet af Pressenævnet for brug af skjult kamera og muldvarp i daginstitutionsdokumentar	09.06.2020
Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af TV 2s brug af skjult kamera og muldvarp i dokumentar om daginstitutioner	09.06.2020

§ 8 Muldvarpe, fiktiv identitet og indsigelsen om agent provocateur

Skjult kamera kombineres i praksis ofte med, at journalisten optræder under **fiktiv identitet** eller lader sig ansætte som **muldvarp**. Pressenævnet behandler dette som en skærpende, men ikke i sig selv diskvalificerende omstændighed.

Nævnet har accepteret metoden i flere sager:

- **Muldvarp i ansættelse.** I [2019-80-0373](#) afviste nævnet at kritisere brugen af en pædagoguddannet muldvarp; det blev lagt til grund, at metoden var nødvendig, og at hun havde de faglige forudsætninger for at observere. Der var "ingen overtrædelse af god presseskik i forbindelse med selve ansættelsesforholdet eller indsamlingen af informationer".
- **Fiktiv identitet som patient.** I [2020-80-0453](#) udgav to DR-medarbejdere sig for at være en datter og hendes kræftsyge far med en opdigtet hjernetumor. Nævnet fandt både skjult kamera og fiktiv identitet berettiget, fordi dokumentationen for behandlerens konkrete rådgivning under konsultationer ikke kunne skaffes på anden vis.
- **Opdigtede symptomer.** I [17-70-01070](#) betegnede nævnet TV 2's brug af en rask testperson med opdigtede symptomer og et fiktivt flåtbid som "betænkelig", men fandt metoden berettiget, da den nødvendige dokumentation for klinikkens arbejdsmetoder meget vanskeligt kunne skaffes på anden vis.
- **Fiktiv psykisk sygdom.** I [W20251026225](#) sendte TV 2 en muldvarp til Pinsekirken, hvor hun opgav fiktive oplysninger om tidligere indlæggelse og antipsykotisk medicin og fik arrangeret en sjælesorgssamtale, der blev optaget skjult.

Lægepræst-sagen indeholder nævnets hidtil klareste **forbehold**. Klageren gjorde gældende, at journalisten havde optrådt som *agent provocateur* og aktivt fremprovokeret bønner. Nævnet accepterede metoden i den konkrete sammenhæng, men bemærkede udtrykkeligt, at

man skal udvise særlig varsomhed, når dokumentation fremprovokeres ved angivelse af opdigtede psykiske vanskeligheder.

Denne varsomhedsstandard er den nærmeste, nævnet er kommet på at anerkende agent provocateur-indsigelsen. I daginstitutionssagen [2019-80-0374](#) blev indsigelsen – fremført af FOA om, at muldvarpens tilstedeværelse kunne have påvirket de dokumenterede situationer – afvist uden nærmere prøvelse.

At muldvarpekonstruktionen også har en efterspil-dimension, fremgår af [2024-10010](#), hvor Fyens Stiftstidende blev frifundet for at omtale en advokats forbindelse til en omstridt TV 2-muldvarp – og af [BS-21838/2024-KBH](#), hvor en muldvarp forgæves søgte forbud mod TV 2's brug af materialet med henvisning til bristede forudsætninger for sit samtykke.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Byretten · Kendelse om forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser	07.05.2024
	Pressenævnet · Pressenævnets afgørelse om TV 2's brug af skjulte optagelser i dokumentar om lægepræst	20.12.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet finder dækning for medieomtale af advokats forbindelse til omstridt TV2-muldrarp	10.05.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frikender DR for brug af skjult kamera i undersøgelse af alternativ kræftbehandling	19.12.2020
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af TV 2s brug af skjult kamera og muldrarp i dokumentar om daginstitutioner	09.06.2020
	Pressenævnet · TV 2 frifundet af Pressenævnet for brug af skjult kamera og muldrarp i daginstitutionsdokumentar	09.06.2020
	Pressenævnet · TV 2 frikendt for brug af skjult kamera i dokumentar om tyske borrelia-klinikker	08.06.2017

Klagebehandling ved Pressenævnet: frister, klageberettigelse og sanktioner

Klagevej og frist. Efter [medieansvarsloven § 34, stk. 2](#) kan en klage rettes til mediet selv eller direkte til Pressenævnet, i begge tilfælde inden **12 uger** efter offentliggørelsen. Klager over DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder skal derimod **altid først** indgives til den pågældende virksomhed, jf. [§ 34, stk. 3](#) – en praktisk vigtig detalje, da langt hovedparten af sagerne om skjult kamera netop angår disse medier. Virksomhedens afgørelse kan indbringes for nævnet senest 12 uger efter, at den er kommet frem.

Fristen var oprindelig **4 uger** og blev forlænget til 12 uger ved **lov nr. 1721 af 27. december 2013 om ændring af medieansvarsloven (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode)** med virkning fra 1. januar 2014.

Fristen er **absolut**. I [2023-80-1048](#) præciserede nævnet tre ting, der har direkte betydning for dokumentarsager:

- Der findes **ingen hjemmel til at dispensere** fra fristen.
- Offentliggørelsetidspunktet regnes fra den første udsendelse eller genudsendelse. **Fortsat tilgængelighed on-demand udløser ikke en ny klagefrist.**
- Manglende vejledning af en medvirkende om klagemulighederne kan ikke tilsidesætte lovens frist.

Formanden **skal** afvise sager, hvor fristen ikke er overholdt, jf. [§ 43, stk. 3](#). Sammenhold [2021-80-0691](#), hvor klagen over indholdet af den ældste artikel blev afvist, mens de øvrige punkter blev realitetsbehandlet.

Klageberettigelse. Klageren skal have retlig interesse, jf. [§ 43, stk. 2, nr. 2](#), dvs. være direkte eller indirekte omtalt, afbildet eller på anden måde identificeret. Kravet fortolkes restriktivt – se [2019-80-0281](#), hvor tilstedeværelse i samme lokale og samme beklædning som en beskrevet person ikke var tilstrækkeligt. I sager om skjult kamera har dette den praktiske konsekvens, at effektiv sløring kan svække klagerens egen retlige interesse. Modsat kan **pårørende** klage på vegne af en afdød, jf. [2020-80-0461](#), hvor afdødes søskende og far blev anset for klageberettigede.

Kompetence over mediet. Nævnet kan kun behandle klager over medier omfattet af [medieansvarsloven § 1](#) eller anmeldt efter [§ 8, stk. 1](#). Dette har konkret betydning ved skjulte optagelser, der deles på sociale medier: i [2022-80-0940](#) afviste nævnet klagen for så vidt angik Frihedsbrevets Facebook-side, fordi den ikke var anmeldt.

Sanktion. Nævnets eneste reaktion er kritik og – efter § 49 – pålæg om at offentliggøre kendelsen "uden kommenterende tilføjelser og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges". I skjult kamera-sagerne har nævnet udnyttet denne beføjelse offensivt: i 2019-80-0289 blev TV 2 pålagt at bringe resuméet både på hjemmesiden og i nyhedsudsendelserne på TV 2 og TV 2 NEWS, og i 2019-80-0424 blev DR pålagt at indsætte kritikken som indledning til programmet på dr.dk, så længe episoden er tilgængelig. Nævnet kan derimod **ikke** idømme straf, erstatning eller godtgørelse, jf. [Betænkning nr. 1563/2017](#), og kravet om **sletning** af skjulte optagelser afvises som hovedregel, jf. 2020-80-0461 og 2020-80-0453.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 2-3	Medieansvarsloven § 43, stk. 2-3	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Afslag på genoptagelse af klagesag over DR-dokumentar grundet overskredet klagefrist Pressenævnet · Pressenævnet finder ikke grundlag for kritik af Frihedsbrevet i sag om pædofili og lukning af lokalradio Pressenævnet · Pressenævnet frikender DR for brug af skjult kamera i undersøgelse af alternativ kræftbehandling Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen" Pressenævnet · DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke Pressenævnet · TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen		
			29.06.2023 04.05.2023 19.12.2020 19.09.2020 09.06.2020 17.09.2019

Domstolssporet I: straffelovens §§ 264, 264 a og 264 d ved skjult kamera

Det strafferetlige spor forløber parallelt med og uafhængigt af Pressenævnets prøvelse. To bestemmelser er centrale:

- [Straffeloven § 264 a](#): "Den, der **uberettigt** fotograferer personer, der befinder sig på et **ikke frit tilgængeligt sted**, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder."
- [Straffeloven § 264 d, stk. 1](#) om uberettigt **videregivelse** af meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold.

Bemærk kommende ændring: ved [lov nr. 263 af 11. februar 2026](#) hæves strafferammen i § 264 d, stk. 1, fra 6 måneders til 1 års fængsel med virkning fra **1. januar 2027**, jf. [lov nr. 263 af 11. februar 2026](#). Ændringen er endnu ikke konsolideret i lovbekendtgørelsen.

Den ledende afgørelse om skjult kamera i et privat hjem er Højesterets dom af 17. april 2012 i **sag 181/2011** (i databasen registreret som [Sag 181/2011](#)). En DR-fotograf og en journalist havde under foregivende af at ville købe en hvalp filmet med skjult kamera i et ægtepars køkken for at dokumentere ulovlig erhvervsmæssig hundehandel. Retten i Herning frifandt, Vestre Landsret domfældte med dagbøder, og Højesteret stadfæstede frifindelsen med stemmerne 3-2. Flertallet formulerede fortolkningsrammen:

Straffelovens § 264 a skal forstås i lyset af den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8 om beskyttelse af privatlivets fred og artikel 10 om ytringsfrihed. I afvejningen af hensynet til ytringsfriheden over for andre hensyn, herunder hensynet til beskyttelse af boligen og privatlivets fred, indgår særligt, at der ikke må opstilles begrænsninger, som hindrer medierne i på rimelig måde at udfylde rollen som offentlighedens kontrol- og informationsorgan.

Og om metoden specifikt:

Fotografering med skjult kamera er som udgangspunkt forbundet med væsentlige betænkeligheder, og en sådan fremgangsmåde kan kun være berettiget efter en nøje afvejning i hvert enkelt tilfælde af den samfundsmæssige interesse i forhold til den enkeltes krav på beskyttelse.

Flertallet lagde vægt på, at køkkenet blev brugt til erhvervsmæssig handel, at optagelserne fokuserede på hundene og kun viste kvinden på afstand, og at politiet ikke havde reageret på tidligere anmeldelser – hvilket støttede den journalistiske vurdering af, at anden dokumentation ikke var mulig. **Bemærk sammenfaldet med Pressenævnets subsidiaritetskrav.** Mindretallet på to dommere fandt derimod, at optagelsen "indebar en grov krænkelse af hendes ret til beskyttelse af sit privatliv og hjem", og pegede på, at politiet efter retsplejeloven ikke ville have måttet foretage tilsvarende observation.

Også ved **indtrængen på ikke frit tilgængelige erhvervssteder** vejer nyhedsformidlingen tungt. I [SS-952/2018-OLR](#) frifandt Østre Landsret fem journalister og fotografer for [straffelovens § 264](#) efter et uanmeldt besøg på en virksomhedsadresse i en sag om kædesvindel:

Afvejningen af de modstående hensyn fører i denne sag til, at hensynet til nyheds- og informationsformidlingen må tillægges en sådan vægt, at de tiltaltes tilstedeværelse på virksomhedsadressen for at søge at opnå et interview med F ikke kan anses for at have været uberettiget.

Landsretten lagde vægt på, at stedet var en **virksomhedsadresse og ikke en privat bolig**, at krænkelsen var beskeden, og at de tiltalte havde en berettiget forventning om interview. Byretsdommen i samme sagskompleks, [SS-4763/2017-LYN](#), viser desuden, at **forældelse** ofte bliver afgørende: strafansvar efter § 264 a forældes på 2 år, og en sigtelse efter § 264 afbryder ikke automatisk fristen for § 264 a.

En journalsists arbejdsmetode kan dog føre til domfældelse efter § 264 d. I [S-1136-22](#) ændrede Østre Landsret byrettens frifindelse og dømte en journalist for at have videregivet indholdet af en sigtelse til en ukendt kilde via Messenger som led i research. Og Højesteret har i [SS-92/2023-HJR](#) fastslået, at også en bloggers virksomhed efter omstændighederne kan sidestilles med pressens rolle som offentlighedens vagthund, og at [artikel 10](#) da kan veje tungere end [artikel 8](#).

Anklagemyndighedens tilgang er beskrevet i [Rigsadvokatmeddelelsen om digitale sexkrænkelser](#), og den strafferetlige ramme er analyseret i [Straffelovrådets betænkning nr. 1563/2017 om freds- og ærekrænkelser](#) samt historisk i [Straffelovrådets betænkning nr. 601/1971 om privatlivets fred](#).

LOV	Straffeloven § 264, stk. 1	Straffeloven § 264a	Straffeloven § 264d, stk. 1
PRAKSIS			
	Højesteret · Højesteret frifinder blogger for offentliggørelse af billede af terroroffer med henvisning til ytringsfrihed		23.02.2024
	Landsretten · Journalist dømt for uberettiget videregivelse af private forhold via Messenger i forbindelse med research		17.04.2023
	Landsretten · Journalister frifindes for ulovlig indtrængen og filming i forbindelse med TV-udsendelse om kædesvindel		01.11.2018
	Landsretten · Dom for groft skattesvig og overtrædelse af bogføringsloven		17.04.2012
	Byretten · Dom om Husfredskrænkelser og Overtrædelse af Billedforbuddet Under Journalistisk Arbejde		09.03.2018

Domstolssporet II: plejehjemssagen – hvor nævn og domstole nåede forskellige resultater

Ingen sag illustrerer forholdet mellem Pressenævnets og domstolenes prøvelse bedre end TV 2-dokumentaren "Plejehjemmene bag facaden", hvor skjulte kameraer i 16 døgn optog i stue og soveværelse hos en 90-årig dement kvinde.

Forløbet gik gennem **fire spor**:

Instans	Afgørelse	Kerne
Retten i Aarhus, 13. marts 2020	Forbud nedlagt	Kravet om offentliggørelse må vige for den grove krænkelse af privatlivets fred, jf. retsplejeloven § 413
Vestre Landsret, 30. juni 2020	Forbud stadfæstet	Intet gyldigt samtykke fra den demente beboer; krænkelse oversteg hensynet til ytringsfriheden, jf. § 264 a og § 264 d
Pressenævnet, 21. september 2021	Ingen kritik	2021-80-0611 – sløringen af den ansatte var tilstrækkelig
Retten i Odense, 30. april 2025	Frifindelse	9-5722/2024 – strafansvar ville være uproportionalt indgreb i artikel 10

Højesteret tog i [BS-35975/2020-HJR](#) stilling til, om TV 2's ansvarshavende redaktør fortsat havde retlig interesse i at få prøvet forbuddet, efter at det var ophævet. Højesteret fremmede kæremålet og udtalte:

Højesteret finder, at Anne Engdal Stig Christensen efter det anførte fortsat har fornøden retlig interesse i en prøvelse af spørgsmålet om berettigelsen af det forbud, som blev nedlagt efter kommunens begæring, og som efter sagens karakter har væsentlig, vidererækkende betydning for mediernes muligheder for at anvende skjulte videooptagelser til brug for dokumentarprogrammer.

Straffesagen endte med frifindelse i byretten i Odense. Dommen er metodisk vigtig, fordi retten opstillede **EMD's Axel Springer-kriterier** fra *Khural and Zeynalov v. Azerbaijan* og vejede dem enkeltvis:

(i) whether the impugned statements contributed to a debate of public interest; (ii) the degree of notoriety of the person affected and the subject of the publication; (iii) the context within which the impugned statements were made; (iv) the content, form and consequences of the publication; (v) the prior conduct of the person concerned; (vi) the way in which the information was obtained and its veracity; and (vii) the nature and severity of the penalty imposed.

To forhold fortjener særlig opmærksomhed. For det første fulgte retten Højesterets kendelse **U.2021.5227 H** og fastslog, at **hverken værge eller pårørende kan give gyldigt samtykke** til videregivelse af meget personlige forhold i en tv-udsendelse. For det andet indgik **Pressenævnets frifindende afgørelse direkte i den strafferetlige vurdering**: under kriterium (vi) lagde retten vægt på, at beslutningen om skjult kamera var resultatet af en grundig journalistisk vurdering, og at "Pressenævnet havde ikke fundet anledning til kritik af den gennemførte sløring (sag nr. 2021-80-0611)". Nævnets presseetiske vurdering fik dermed konkret vægt i domstolenes proportionalitetsafvejning.

Retten anerkendte, at videregivelsen udgjorde **grove krænkelse** af privatlivets fred, men fandt alligevel, at strafansvar for journalisten og redaktøren ville være uproportionalt, fordi det "ville kunne begrænse mediernes funktion som offentlighedens kontrolorgan". Dommen viser samtidig en praktisk vigtig **forældelsesregel**-

: videregivelse efter § 264 d sker først, når en konkret bruger faktisk ser programmet – den blotte on-demand-tilgængelighed er ikke tilstrækkelig, og uden bevis for konkrete visninger regnes fristen fra flow-tv-udsendelsen.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Retsplejeloven § 413, stk. 1	Straffeloven § 264d, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets kendelse om retlig interesse i prøvelse af ophævet forbud mod TV 2-dokumentar 28.09.2021 Byretten · Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar 30.04.2025 Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af TV 2 for sløring af plejehjemsansat i dokumentar med skjult kamera 21.09.2021		

Domstolssporet III: forbudssager om forhåndscensur mod skjulte optagelser

Hvor Pressenævnet altid prøver **efterfølgende**, kan domstolene gribe ind **forud for offentliggørelsen** via midlertidigt forbud efter [retsplejeloven § 413](#). Dette er den mest indgribende reaktion på skjulte optagelser, og den skal ses i lyset af censurforbuddet i [grundloven § 77](#).

Den nyeste og mest principielle sag er svinestaldssagen. Dyreaktivistere havde skaffet sig ulovlig adgang til en svinebesætning ejet af formanden for Landsforeningen af Danske Svineproducenter og optaget forholdene; TV 2 og et produktionsselskab ville bruge materialet. Retten i Odense nedlagde forbud i [BS-56534/2025-ODE](#), men Østre Landsret ophævede det i [BS-58456/2025-OLR](#).

Landsrettens afvejning følger samme struktur som Pressenævnets:

- **Krænkelsens karakter:** indtrængningen var ulovlig og berørte familiens bopæl, men optagelserne viste kun staldanlægget, ikke beboelsen eller personer – hvilket begrænsede indgrebet i privatlivet.
- **Offentlig interesse:** afgørende vægt på, at den berørte var **brancheformand** og selv havde talt kraftigt i den offentlige debat om dyrevelfærd; at optagelserne viste forhold i toppen af erhvervet, der modsiger hans tidligere udtalelser, styrkede nyhedsinteressen betydeligt.
- **Journalistiske metoder:** landsretten fandt "ikke grundlag for at tilsidesætte det journalistiske skøn om, at optagelserne er nødvendige for at belyse sagen, da medierne normalt har svært ved at få ubegrænset adgang til sådanne steder".

At medierne kan **udnytte materiale, de ikke selv har optaget ulovligt**, hviler på [straffelovens § 264 c](#), der udstrækker strafansvaret til den, som uberettiget udnytter oplysninger fremkommet ved en overtrædelse. Landsretten fandt her, at ytringsfriheden vejede tungere.

Forbud nedlægges dog fortsat, hvor grundlaget er **aftaleretligt** frem for privatlivsretligt. I [BS-12329/2022-OLR](#) stadfæstede Østre Landsret et forbud mod at bruge dokumentarråoptagelser til at udstille en medvirkende som utroværdig; her var rettighederne overdraget, og der forelå væsentlig **forudsætningsbrist**. Omvendt blev forbud nægtet i [BS-21838/2024-KBH](#), hvor en muldvarp selv havde taget initiativ til projektet og afgivet et frivilligt og oplyst samtykke, og i [BS-53471/2024-FRB](#), hvor retten formulerede tærsklen som en krænkelse af en "sådan grovhed, at hensynet til den krænkede overstiger hensynet til offentlighedens informationsadgang".

Mediernes særlige retsstilling i denne afvejning er beskrevet i [Ytringsfrihedskommissionens betænkning nr. 1573/2020](#), der fremhæver, at mediernes særlige funktion konkret kan betyde, at en handling, der for andre ville være strafbar, bliver straffri for medierne og deres ansatte.

LOV	Grundloven § 77	Retsplejeloven § 413, stk. 1	Straffeloven § 264c
PRAKSIS	Landsretten · Østre Landsret ophæver forbud mod TV 2's offentliggørelse af aktivistoptagelser fra svinestalde Landsretten · Landsretten stadfæster forbud mod offentliggørelse af dokumentarfilmoptagelser grundet rettighedskonflikt og omdømmekrænkelser Byretten · Midlertidigt forbud mod TV2-dokumentar om dyreaktivisternes ulovlige optagelser i svinestalde Byretten · Kendelse om forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser		
			26.01.2026
			05.04.2023
			25.11.2025
			07.05.2024

§ 13 Sammenfatning: den praktiske checkliste for skjulte optagelser

Pressenævnets praksis om skjult kamera er bemærkelsesværdigt stabil og lader sig sammenfatte i en operativ checkliste, som både medier og klagere kan bruge.

1. Er emnet af klar samfundsmæssig interesse? Nævnet har anerkendt dette for daginstitutioner, plejehjem, hvidvask, alternativ kræftbehandling, privatklinikkers diagnosepraksis og frikirkers møde med psykisk syge. Det er sjældent dette led, der fælder mediet.

2. Kan dokumentationen skaffes på anden måde? Dette er det reelle stridspunkt. Mediet bør kunne dokumentere, at den åbne vej er forsøgt – afslag på at filme med åbent kamera, forgæves anmodninger om interview, eller at miljøet er lukket og tillidsbaseret. I [2019-80-0289](#) faldt TV 2 præcis her.

3. Hvor optages der? Frit tilgængeligt sted er udgangspunktet for lovlighed; området foran en privatbolig er privat grund; erhvervsmæssigt benyttede lokaler ligger derimellem. Sammenhold [2023-07580](#) og [2019-80-0289](#).

4. Vises personen privat eller professionelt? Den professionelle rolle er den stærkeste enkeltfaktor for frifindelse på tværs af hele materialet.

5. Har de konkrete optagelser selvstændig nyhedsværdi? Programmets generelle almene interesse smitter ikke automatisk af på den enkelte sekvens, jf. [2019-80-0424](#) og [2020-80-0461](#).

6. Er sløringen effektiv over for den brede offentlighed? Genkendelse i den nære kreds er ikke i sig selv kritisabelt, jf. [2021-80-0611](#).

7. Er der tale om en "skjult optagelse" overhovedet? Er der blot brugt lydoptager i en samtale, hvor kilden vidste, at hun talte med en journalist, falder forholdet uden for punkt B.7, jf. [17-70-01144](#) og [W20260985125](#).

8. Er klagen rettidig? 12 uger, absolut frist, ingen dispensation, ingen ny frist ved on-demand-tilgængelighed, jf. [2023-80-1048](#).

Endelig bør det holdes for øje, at **de to spor ikke er kommunikerende kar, men heller ikke uafhængige**. Pressenævnet prøver kun presseetikken og afviser konsekvent strafferetlige og erstatningsretlige spørgsmål. Alligevel viser [9-5722/2024](#), at nævnets frifindende afgørelse kan indgå med reel vægt i domstolenes proportionalitetsvurdering under EMRK artikel 10 – og [Sag 181/2011](#) viser, at Højesteret anvender materielt

de samme to kriterier som nævnet: samfundsmæssig interesse og nødvendighed. Den mest markante forskel er, at domstolene i plejehjemssagen fandt krænkelse **grove**, hvor Pressenævnet inden for sin snævrere prøvelsesramme ikke fandt anledning til kritik.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Straffeloven § 264a	
PRAKSIS	Landsretten · Dom for groft skattesvig og overtrædelse af bogføringsloven		17.04.2012
	Byretten · Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar		30.04.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Zetland for optagelse og offentliggørelse af telefoninterview i podcastserien "Med dansk hilsen"		26.08.2026
	Pressenævnet · Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse		25.04.2024
	Pressenævnet · Afslag på genoptagelse af klagesag over DR-dokumentar grundet overskredet klagefrist		29.06.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af TV 2 for sløring af plejehjemsansat i dokumentar med skjult kamera		21.09.2021
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"		19.09.2020
	Pressenævnet · DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke		09.06.2020
	Pressenævnet · TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen		17.09.2019
	Pressenævnet · Afspilning af optaget telefonsamtale med tidligere minister var ikke i strid med god presseskik		10.08.2017

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Medieansvarsloven § 34	stk. 1	Medieansvarsloven § 43	
Medieansvarsloven § 49		Retsplejeloven § 413	stk. 1
Straffeloven § 264a		Straffeloven § 264d	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

39 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		2
23.02.2024	Højesteret frifinder blogger for offentliggørelse af billede af terroroffer med henvisning til ytringsfrihed	4781-5753
28.09.2021	Højesterets kendelse om retlig interesse i prøvelse af ophævet forbud mod TV 2-dokumentar	bs-35975-2020-hjr
LANDSRETTE · ANKEINSTANS		5
26.01.2026	Østre Landsret ophæver forbud mod TV 2's offentliggørelse af aktivistoptagelser fra svinestalde	10574-12482
17.04.2023	Journalist dømt for uberettiget videregivelse af private forhold via Messenger i forbindelse med research	S-1136-22

05.04.2023	Landsretten stadfæster forbud mod offentliggørelse af dokumentarfilmoptagelser grundet rettighedskonflikt og omdømmekrænkelser	3038-3593
01.11.2018	Journalister frifindes for ulovlig indtrængen og filming i forbindelse med TV-udsendelse om kædesvindler	228-266
17.04.2012	Dom for groft skattesvig og overtrædelse af bogføringsloven	Sag 181/2011
BYRET TEN · FØRSTE INSTANS		4
25.11.2025	Midlertidigt forbud mod TV2-dokumentar om dyreaktivistens ulovlige optagelser i svinestalde	10452-12307
30.04.2025	Frifindelse af redaktør og journalist for krænkelse af privatlivets fred i dokumentar	9662-11276
07.05.2024	Kendelse om forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser	5544-6638
09.03.2018	Dom om Husfredskrænkelser og Overtrædelse af Billedforbuddet Under Journalistisk Arbejde	227-265
PRESSENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		27
26.08.2026	Pressenævnet frifinder Zetland for optagelse og offentliggørelse af telefoninterview i podcastserien "Med dansk hilsen"	
20.12.2025	Pressenævnets afgørelse om TV 2's brug af skjulte optagelser i dokumentar om lægepræst	W20251026225
24.09.2025	Pressenævnet frifinder Redox for kritik i sag om portrætartikel af aktivist	W20250991525
10.05.2025	Pressenævnet finder dækning for medieomtale af advokats forbindelse til omstridt TV2-muldværp	2024-10010
21.03.2025	Kritik af TV 2 for manglende sløring af privatperson i indslag om historiske overgreb	
25.04.2024	Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse	
26.10.2023	Pressenævnet frikender DR for skjulte optagelser i sag om hawala-netværk	
10.10.2023	Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej	
29.06.2023	Afslag på genoptagelse af klagesag over DR-dokumentar grundet overskredet klagefrist	2023-80-1048
04.05.2023	Pressenævnet finder ikke grundlag for kritik af Frihedsbrevet i sag om pædofili og lukning af lokalradio	2022-80-0940
18.11.2022	Pressenævnet kritiserer DR for vildledende redigering af lægeopkald i dokumentarserie	2022-80-0815
04.03.2022	TV 2 frifundet for overtrædelse af god presseskik ved brug af lydoptagelse af advokat	2021-80-0741
20.11.2021	Pressenævnet afviser klage over artikel om barndomssvigt: Fokus på redigeringsret og optagelse af samtaler	2021-80-0700
21.09.2021	Pressenævnet udtaler ikke kritik af TV 2 for sløring af plejehjemsansat i dokumentar med skjult kamera	2021-80-0611

19.12.2020	Pressenævnet frikender DR for brug af skjult kamera i undersøgelse af alternativ kræftbehandling	2020-80-0453
20.11.2020	Pressenævnet finder ikke kritik af Politikens optagelser fra privat plantage i sag om klimakompensation	2020-80-0439
19.09.2020	Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"	2020-80-0461
09.06.2020	DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke	2019-80-0424
09.06.2020	Pressenævnet frifinder TV 2 for brug af skjult kamera i dokumentar om daginstitutioner	2019-80-0390
09.06.2020	TV 2 frifundet af Pressenævnet for brug af skjult kamera og muldvarp i daginstitutionsdokumentar	2019-80-0374
09.06.2020	Pressenævnets vurdering af TV 2s brug af skjult kamera og muldvarp i dokumentar om daginstitutioner	2019-80-0373
24.01.2020	Pressenævnet frifinder DR for optagelser af vagt i programmet Kontant om kødklister	2019-80-0386
17.09.2019	TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen	2019-80-0289
14.09.2017	Medier frifundet for at bringe uanonymiseret kendelse og optagelse af telefonsamtale	17-70-01172
10.08.2017	Afspilning af optaget telefonsamtale med tidligere minister var ikke i strid med god presseskik	17-70-01144
09.06.2017	Pressenævnet afviser klage fra læge over tv-optagelser på psykiatrisk afdeling	17-70-01117
08.06.2017	TV 2 frikendt for brug af skjult kamera i dokumentar om tyske borrelia-klinikker	17-70-01070

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

16.12.2024	Fortolkningsstrid om p-skive og licenskrav uden for tidsbegrænsede perioder i Valby	park-11276
------------	---	------------

FORARBEJDE **Betænkninger**

5 referencer

Medieansvar - Betænkning nr. 1205

nr. 1205 · 1990 · Justitsministeriet

Betænkning om medierne i demokratiet (Betænkning nr. 1320)

nr. 1320 · 1996 · Statsministeriet

Straffelovrådets betænkning om freds- og ærekrænkelser

nr. 1563 · 2017 · Justitsministeriet

Ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark – Betænkning nr. 1573, Del 2, afgivet af Ytringsfrihedskommissionen

nr. 1573 · 2020 · Justitsministeriet

Straffelovrådets betænkning om privatlivets fred (Betænkning nr. 601/1971)

nr. 601 · 1971 · Justitsministeriet